

Ямболъ, кръшно завива на югъ, прѣсича писката Сакаръ планина и доста уголѣмена тече по-нататѣкъ та излива водитѣ си въ Марица при гр. Одринъ, малко по-долу устието на сестра си Арда. Водата ѝ цѣла се поглѣща отъ рѣката, която е дала името на народния ни химнъ:

„Шуми Марица окървавена,
Плаче вдовица люто ранена...“

Въ Тунджа се втичатъ притоцитѣ: Тжжи, Маглижката, Сливенската и др. Най-дългия ѝ притокъ е р. **Азмакъ**, която се втича въ нея при гр. Ямболъ. Самата рѣка Тунджа е лѣвъ притокъ на рѣката Марица.

Арда, носи много здраве отъ сърдцето на Родопитѣ; тя извира отъ Родопския връхъ Крушево и въ самото сърдце на красивитѣ родопи, тя бучи пѣни се и като изкача отъ гранитното си легло прави хиляди скокове, гърми изъ дълбоки пропасти тѣсно притисната отъ надвиснали скали. Тукъ-тамъ между тия височини се виждатъ планински котловинки, отъ които всѣко кѣтче е малъкъ рай, закритъ отъ свѣта съ крѣпости чакъ до облацитѣ. Тя минава прѣзъ планинскитѣ котловини: Ахъ-челеби, Султанъ-ери и Кърджали. Приема много планински потоци, тече като голѣма и широка рѣка по източна посока, излиза въ Одринското поле и нейнитѣ буйни води, скачащи между хълмове, бързатъ да се слѣятъ съ тѣзи на Марица срѣщу устието на Тунджа при гр. Одринъ. Арда е мъчно-прѣбродима рѣка. По нея има много малко направени мостове, та прѣзъ врѣме на войната на много